

Protocol Meldcode

o.b.s. Rubenshof

**Geldend voor de basisschool en de voorschool
obs Rubenshof**

Inleiding vanuit Stichting Delta-Onderwijs

Besturen voor basis- en voortgezet onderwijs zijn verplicht om een meldcode huiselijk geweld vast te stellen op basis waarvan stapsgewijs wordt aangegeven hoe wordt omgegaan met signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling. Daarnaast zijn de instellingen verplicht om kennis en gebruik van de meldcode te bevorderen. Met ingang van 1 januari 2019 dient aan de meldcode een afwegingskader te zijn toegevoegd. Van de instellingen wordt gevraagd dit op 1 juli 2018 gereed te hebben en de tijd tot 1 januari 2019 te benutten om te oefenen met het afwegingskader.

Besluit Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling

Het College van Bestuur van Delta-onderwijs Oosterhout overwegende dat Delta-onderwijs verantwoordelijk is voor een goede kwaliteit van de dienstverlening aan zijn leerlingen en medewerkers, dat deze verantwoordelijkheid zeker ook aan de orde is in geval van dienstverlening aan leerlingen die (vermoedelijk) te maken hebben met huiselijk geweld of kindermishandeling; dat van de beroepskrachten die werkzaam zijn bij Delta-onderwijs op basis van deze verantwoordelijkheid wordt verwacht dat zij in alle contacten met leerlingen attent zijn op signalen die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling en dat zij effectief reageren op deze signalen;

dat Delta-onderwijs een meldcode wenst vast te stellen zodat de beroepskrachten die binnen Delta-onderwijs werkzaam zijn weten welke stappen van hen worden verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling;

dat Delta-onderwijs in deze code ook vastlegt op welke wijze zij de beroepskrachten bij deze stappen ondersteunt;

dat onder huiselijk geweld wordt verstaan: lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld, of bedreiging daarmee door iemand uit de huiselijke kring. Waarbij onder geweld wordt verstaan: de fysieke, seksuele, psychische of economische aantasting van de persoonlijke integriteit van het slachtoffer. Daaronder worden ook begrepen ouderenmishandeling, geweld tegen ouders, vrouwelijke genitale verminking, huwelijksdwang en eengerelateerd geweld. Tot de huiselijke kring van het slachtoffer behoren: familieleden, huisgenoten, de echtgenoot of voormalig echtgenoot, of (ex-) partner, mantelzorgers;

dat onder kindermishandeling wordt verstaan: elke vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend, of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel. Daaronder is ook begrepen eengerelateerd geweld, huwelijksdwang, vrouwelijke genitale verminking en het (als minderjarige) getuige zijn van huiselijk geweld tussen ouders en/of andere huisgenoten;

dat onder beroepskracht in deze code wordt verstaan: elke beroepskracht die voor Delta-onderwijs werkzaam is en die in dit verband aan leerlingen van de organisatie zorg, begeleiding, onderwijs, of een andere wijze van ondersteuning biedt;

dat onder leerling in deze code wordt verstaan: iedere persoon ingeschreven als leerling bij Delta-onderwijs of Delta Voorschool.

dat onder medewerker in deze code wordt verstaan: iedere persoon in dienst van Delta-onderwijs, ongeacht een vast of tijdelijk arbeidscontract, aan wie de beroepskracht zijn professionele diensten verleent.

Waar in deze meldcode wordt gesproken over betrokkene, wordt bedoeld een leerling of medewerker in de zin van deze meldcode.

Meldcode met afwegingskader

1. Wat is een afwegingskader en hoe werkt het?

Het afwegingskader is een onderdeel van de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. De meldcode helpt beroepskrachten te beslissen wat zij moeten doen bij een vermoeden van kindermishandeling of verwaarlozing, huiselijk geweld of ouderenmishandeling. Gebeurtenissen zoals bijvoorbeeld kindermishandeling zijn meestal geen eenmalige incidenten, maar spelen vaak al veel langer.

Om eerder duidelijkheid te krijgen of een onveilige situatie al eerder is gesignaleerd en om deze signalen te kunnen combineren zijn er nieuwe afspraken gemaakt in het afwegingskader.

In navolging op de wijziging van het Besluit verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling is dat ondervangen door in de stappen 4 en 5 van de meldcode een afwegingskader op te nemen.

2. Situaties van onveiligheid

In dit afwegingskader zijn er situaties vastgelegd waarin de beroepskracht altijd **moet** melden bij Veilig Thuis.

Dit zijn situaties van:

1. Acute onveiligheid
2. Structurele onveiligheid
3. Disclosure (d.w.z. kind/volwassene geeft zelf aan slachtoffer te zijn van mishandeling /verwaarlozing).

Acute onveiligheid: Een zorgvrager die in direct fysiek gevaar is, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.

Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een professional allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

Structurele onveiligheid: Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (plegerschap en slachtofferschap) in de toekomst.

Disclosure: Slachtoffers die uit zichzelf een professional om hulp vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich uiten bij een professional zonder hulp te vragen. Deze slachtoffers dienen ook bij Veilig Thuis gemeld te worden. Dit noemen we onthulling. Wanneer een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. De drie meldnormen zijn te vertalen in vijf afwegingsvragen die je in stap 4 stelt.

* Voorbeelden van acute, structurele onveiligheid en disclosure voor deze beroepspraktijk zijn te vinden in bijlage 2

3. Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?

Beroepskrachten moeten een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

- 1: In ALLE gevallen van *acute onveiligheid* en/of *structurele onveiligheid* en *disclosure*.
2. In alle ANDERE gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
3. Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkene te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

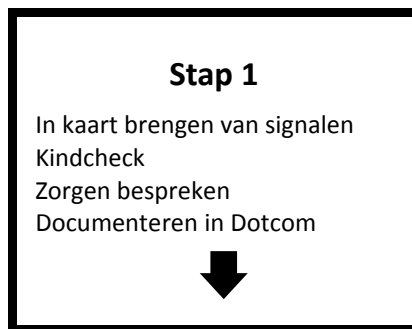
4. Vijf afwegingsvragen in stap 4 van de Meldcode

Indien er sprake is van 'weet het niet', ga je uit van 'Nee'.

<p>1. Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?</p> <p>Nee: Afsluiten en vastleggen in dossier Ja: Ga verder met afweging 2</p>	
Meldnorm 1	<p>2. Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</p> <p>Nee: Ga verder met afweging 3 Ja: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.</p>
Meldnormen 2 en 3	<p>3. Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Nee: Melden bij Veilig Thuis Ja: Ga verder met afweging 4</p> <p>4. Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Nee: Melden bij Veilig Thuis Ja: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.</p> <p>5. Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Nee: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis. Ja: Hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.</p>

Stappenplan

De leerkracht brengt de signalen in kaart en bespreekt deze met kind en ouders/verzorgers. De leerkracht documenteert.

Wanneer er acute onveiligheid is dient er direct contact opgenomen te worden met intern begeleider (AF). AF overlegt met Veilig Thuis over te nemen stappen. Wanneer er sprake is van een situatie waarbij ook andere kinderen gevaar lopen (die niet op school zitten) dan wordt ook voor deze kinderen nagegaan wat er moet gebeuren. (kindcheck).

De zorg wordt door de leerkracht besproken met intern begeleider (AF) Directie wordt op de hoogte gesteld. Intern Begeleider is verantwoordelijk voor het proces. Leerkracht blijft betrokken. AF draagt zorg voor het documenteren van de zorgsituatie.

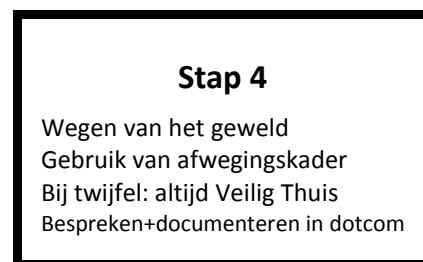
Contact met Veilig Thuis wordt uitgevoerd door de AF. Zo ook eventueel contact met letseldeskundige via VT. Leerkracht of AF stelt ouders/verzorgers op de hoogte als er besloten wordt om in het OT de zorg te bespreken.

AF voert gesprek. Hierbij kan de leerkracht en/of locatiedirecteur aanwezig zijn. De leerkracht of AF voert gesprek met kind.

AF documenteert deze gesprekken. Als leerkracht gesprek heeft met kind dan documenteert zij dat.

De risicotaxatie a.d.h.v. de vijf vragen van het afwegingskader wordt gedaan door OT, waarin minimaal 2 aandachtsfunctionarissen, leerkracht, locatiedirecteur en mogelijk externen zitten. OT beslist over wel/niet naar stap 5.

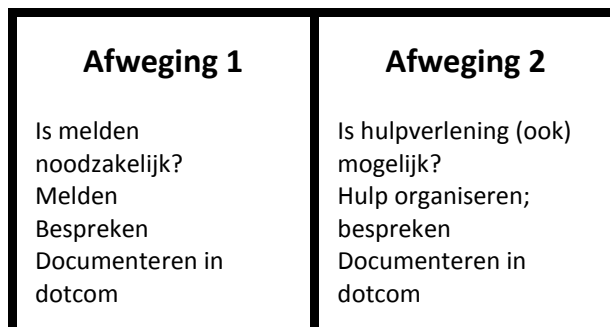
Bij twijfel raadpleegt AF altijd Veilig Thuis. AF documenteert ook deze stap in Dotcom. Bij doorgaan naar stap 5, bespreekt AF of de locatiedirecteur de melding met de betrokkenen (ouders/verzorgers).

Vraag 3 t/m 5 van het afwegingskader wordt door AF en/of door locatiedirecteur, besproken met Veilig Thuis. Voorbereiding is gedaan in stap 4 met OT.

Diegene die het gesprek met Veilig Thuis voert, documenteert in Dotcom.

AF en/of locatiedirecteur (in samenspraak) belt met Veilig Thuis. Bij geen overeenstemming beslist locatiedirecteur Wie meldt, meldt tevens bij het bestuur en bij de ouders dat we gemeld hebben en bespreekt vanaf 12 jaar dat ook met het kind.

OT of AF besluit om hulp te geven of te organiseren voor ouders/verzorgers. AF kan doorverwijzen naar bijv. het sociaal wijkteam of JGZ. AF zorgt voor warme overdracht. Af documenteert in dotcom. Af volgt of er hulp komt en dit toereikend is. Anders wordt de meldcode opnieuw gevolgd.

Extra uitleg stappenplan

Afkortingen

AF= Aandachtsfunctionaris die de interne begeleider (IB'er) is van de groep waar het kind in zit.

OT= ondersteuningsteam. Hierin zit de AF, die interne begeleider is en nog een andere AF, Leerkracht, de locatiedirecteur en mogelijk externen

Verantwoordelijkheid

In de meldcode dient de organisatie vast te leggen wie binnen de organisatie de stappen doorloopt. Daarnaast moet de organisatie in de meldcode vastleggen wie eindverantwoordelijk is voor de beslissing om wel of geen melding te doen.

Stap 1: Signaleren

Als leerkracht dien je op de hoogte te zijn van signalen en risicofactoren die kunnen wijzen op kindermishandeling (hiervan is een lijst aanwezig in de IB-ruimte). De leerkracht schrijft in de leerling registratiemap concreet en feitelijk het gedrag wat opvalt aan de leerling. Door te vragen naar het gedrag wat je gezien hebt bij het kind en de ouders, kan dat verheldering, ontkrachting of een bevestiging zijn van de zorgen. Ben voorzichtig met aannames. Je spreekt je zorgen uit, maar vermijdt woorden als 'mishandeling', 'geweld' of 'verwaarlozing'.

In deze fase voer je ook de **kindcheck** uit. De kindcheck is onderdeel van de Wet Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Doel van de kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden door de situatie waarin hun ouder(s) verkeert of verkeren.

De kindcheck geldt voor alle professionals die onder de Wet verplichte meldcode vallen.

De kindcheck is gericht op professionals die contacten hebben met volwassen cliënten en niet met hun kinderen en daarom ook niet beschikken over kindsignalen.

De kindcheck is in alle gevallen aan de orde waarin de professional zich, vanwege de ernstige situatie van zijn volwassen cliënt, zorgen maakt over mogelijk aanwezige minderjarige kinderen. De kindcheck geldt als een professional meent dat er, vanwege de toestand van zijn volwassen cliënt, risico's zijn op ernstige schade voor kinderen of een bedreiging van de veiligheid van kinderen die afhankelijk zijn van de zorg van cliënt. Zo geldt de kindcheck bijvoorbeeld in geval van een ernstige (chronische) depressie, zware verslaving, (dreigende) huisuitzetting, geweld tussen huisgenoten, suïcidepoging.

NB: * Ook het contact met een adolescent waarbij de professional zich zorgen maakt over eventueel aanwezige broertjes en zusjes in het gezin kan aanleiding zijn voor het uitvoeren van de kindcheck;

* De kindcheck geldt ook voor zwangere vrouwen.

Heb je twijfels over de veiligheid van de kinderen? Dan doorloop je de stappen van de meldcode. Je legt eerst vast door welke signalen bij de ouder je twijfelt over de veiligheid van de kinderen. Daarna volg je de verdere stappen van de meldcode die ervoor zorgen dat er ook verder onderzoek plaatsvindt en dat er, zo nodig, passende hulp komt.

Stap 2: Collegiale consultatie

Als de zorgen niet zijn weggenomen door het gesprek met ouders, overlegt de leerkracht de zorgen met de AF(IB) en indien nodig directie. In deze fase wordt er ook overleg gepleegd met andere professionals, mochten deze betrokken zijn bij het gezin. Hierbij valt te denken aan leerkrachten van eventuele broers of zussen. Voor advies kan er (anoniem) gebeld worden met Veilig Thuis. Wanneer zorgen gedeeld worden met de AF(IB), is het diens verantwoordelijkheid om een ondersteuningsteam bijeen te roepen en de casus verder te bespreken. De leerkracht zorgt dat ouders op de hoogte worden gebracht van het feit dat het kind wordt besproken in het ondersteuningsteam. De leerkracht

of AF (IB) bespreekt de uitkomsten hiervan met de ouders. De AF (IB) is vanaf dan verantwoordelijk voor het verdere proces en houdt alle acties bij in een verslag in het leerlingdossier van ons registratiesysteem dot.com.

Stap 3: Gesprek met ouders (en kind)

De zorgen zoals besproken in stap 2 worden open en eerlijk gedeeld met de ouders. Dit wordt gedaan door de AF(IB). Ouders worden hiervoor uitgenodigd, dit soort zorgen worden nooit telefonisch of per mail gedeeld. Bij dit gesprek kunnen de leerkracht en/of directie aanwezig zijn.

Het gesprek met de reacties van de ouders wordt vastgelegd in dotcom door de AF(IB). Er kan ook een apart gesprek met het kind zijn. De AF (IB) zal dit gesprek dan voeren.

Stap 4: Risicotaxatie a.d.h.v het afwegingskader (zie vijf vragen pagina 4)

De AF (IB) zorgt ervoor dat alle betrokkenen bijeen komen om de situatie in een ondersteuningsteam te bespreken. Tijdens dit overleg wordt de aard en ernst van de mishandeling gewogen. De risicotaxatie a.d.h.v. de vijf vragen van het afwegingskader wordt gedaan door OT, waarin minimaal 2 aandachtsfunctionarissen, leerkracht, locatiedirecteur en mogelijk externen zitten.

OT beslist over wel of niet doorgaan met de stappen en door te gaan naar stap 5. Bij twijfel en/of vragen neemt AF altijd contact op met Veilig Thuis.

De beslissing wordt door OT op basis van consensus genomen. Lukt dat niet dan zal de locatiedirecteur de beslissing nemen. Het besprokene wordt vastgelegd door de AF (IB) en opgeslagen in dotcom.

Er wordt afgesproken wie er verantwoordelijk is voor stap 5 en voor het gesprek met de ouders (de AF of de locatiedirecteur). Diegene die de verantwoording heeft bereidt met OT voor hoe ze de uitkomst gaat bespreken met ouder/verzorgers en voert ook dit gesprek.

Stap 5: Beslissen met Veilig Thuis

De AF of locatiedirecteur gaat de drie laatste stappen van het afwegingskader doornemen met Veilig Thuis. De antwoorden van de laatste drie vragen zijn voorbereid door het OT.

Er is samenspraak tussen AF en locatiedirecteur. Hierna wordt besloten of melden noodzakelijk is of dat er hulp ingezet kan worden. Zoals in stap 4 is afgesproken doet AF of locatiedirecteur de melding bij Veilig Thuis. Diegene die meldt documenteert in dotcom.

Als de uitkomst is dat hulp mogelijk is, dan zal AF dit organiseren voor de ouders/verzorgers. Er kan doorverwezen worden naar het social wijkteam of JGZ. De AF zorgt voor een warme overdracht. AF documenteert dit. De aandachtsfunctionaris volgt het kind en het gezin na de genomen beslissing en vraagt aan de hulpverlenende instanties om de school op de hoogte te houden. Is de hulp ontoereikend dan wordt opnieuw het kind aangemeld bij Veilig Thuis of het stappenplan gevolgd.

Na het traject volgt er door het OT een evaluatie om de uitvoering van de meldcode te verbeteren.

Extra:

- **Deskundigheid eengerelateerd geweld/meisjesbesnijdenis.** Er gelden specifieke aandachtspunten als er sprake is van (een vermoeden van) eengerelateerd geweld. Zo dient men in deze zaken altijd een deskundige te raadplegen, omdat het collectieve karakter van deze vorm van geweld specifieke expertise vraagt. Je kunt een op het gebied van eengerelateerd geweld deskundige raadplegen of Veilig Thuis.

Bij acute bedreiging van de veiligheid worden de stappen versneld, zo mogelijk binnen een uur. Denk hierbij aan (vermoedens van) een gedwongen huwelijk, achterlating, eermoord die op (zeer) korte termijn dreigen plaats te vinden. Niet ingrijpen kan leiden tot moeilijk of niet omkeerbare situaties. Je neemt direct contact op met je interne begeleider of locatiedirecteur. Die neemt direct contact op met een aandachtsfunctionaris eengerelateerd geweld bij de politie of Veilig Thuis

- Voor alle kinderen geldt: wanneer er acute onveiligheid is voor het kind, dient er direct contact opgenomen te worden met de (wijk)politie of Veilig Thuis.
- In stap 2 zou de verwijsindex risicoleerlingen ingevuld moeten worden. Op Delta-niveau is dat niet opgenomen in het beleid.

Wie doet wat

We hebben ervoor gekozen dat de intern begeleiders de rol van aandachtsfunctionaris op zich nemen voor de groepen die ze onder hun hoede hebben en daarin dus eindverantwoordelijk zijn.

Zij volgen de stappen zoals die omschreven staan in de meldcode.

Als één van hen niet aanwezig is en er is iets dringends wordt zij waargenomen door een van de andere twee of directie.

De overige collega's die de cursus hebben gevolgd hebben een adviserende rol, zij kunnen worden uitgenodigd om mee te denken tijdens de stappen van de meldcode.

Het ondersteuningsteam bestaat uit minimaal twee aandachtsfunctionarissen, waarvan één de IB'er is van de groep van het kind, de leerkracht, en de locatiedirecteur.

Wie beslist over wel of niet melden

De ondersteuningsgroep beslist op basis van consensus over wel of niet doorgaan naar stap 5: 'beslissen met Veilig Thuis'. Lukt het niet om consensus te bereiken dan wordt er advies gevraagd bij Veilig Thuis. Is het dan nog niet mogelijk om een besluit met consensus te bereiken dan zal de locatiedirecteur de knoop doorhakken.

Informatie over meldrecht/meldplicht in relatie tot beroepsgeheim

Het beroepsgeheim of de zwijgplicht is een belangrijke voorwaarde voor effectieve hulpverlening. De vertrouwensrelatie met een cliënt of patiënt is van wezenlijk belang. Toch kunnen er situaties zijn waarin de problematiek zo ernstig is dat het doorbreken van het beroepsgeheim noodzakelijk is. Dit is het geval bij ernstige vormen van huiselijk geweld of kindermishandeling, waarbij de betrokkenen zelf niet of onvoldoende mee kunnen of willen werken.

Meldrecht

De regels voor het verbreken van het beroepsgeheim gelden voor alle situaties waarin een cliënt zich in een ernstige situatie bevindt. Bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld is dit in een meldrecht vastgelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (art. 5.2.6 Wmo). Dit biedt iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht het recht om een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld bij Veilig Thuis te melden. Ook als zijn cliënt, patiënt of leerling daar geen toestemming voor geeft. Daarnaast biedt het meldrecht beroepskrachten de mogelijkheid om informatie over een cliënt, patiënt of leerling te verstrekken als Veilig Thuis daarbij in een onderzoek naar vraagt.

NB: Het wettelijk meldrecht geldt ook als er alleen meerderjarigen bij het huiselijk geweld zijn betrokken.

NB: Voor een zorgvuldige besluitvorming is het noodzakelijk dat de beroepskracht de situatie, voordat hij zijn besluit neemt, bespreekt met een deskundige collega en zo nodig ook (op basis van anonieme cliëntgegevens) advies vraagt aan Veilig Thuis. Verder is het van belang dat de aanwezigheid van voldoende relevante feiten of signalen en zorgvuldige verzameling van deze feiten en signalen aantoonbaar is, en dat er een zorgvuldige en concrete afweging van belangen is geweest.

Hoe gaan we om met vertrouwelijke informatie

Vertrouwelijke informatie kan gedeeld worden mét of zonder toestemming. Hieronder staat beschreven in welke gevallen er zonder toestemming gedeeld kan worden en wanneer er toestemming moet zijn van de ouders.

(LVAK, 2015)

Zonder toestemming mag informatie gedeeld worden met:

- een interne collega (stap 2)

- verwijzindex Jongeren, let op, tot er een match is, want dan wordt het extern en moeten ouders toestemming geven. (op dit moment wordt de verwijzindex niet gebruikt door Delta-Onderwijs)
- Jeugdbeschermer (is een plicht)

Bij Veilig Thuis (stap 2) mag je wel anoniem informatie vragen.

Bij twijfel gebruik "conflict van plichten". Het is namelijk zo dat uit rechterlijke uitspraken blijkt dat beroepsgeheim mag worden doorbroken, mits dit zorgvuldig gebeurt. Zie informatie hierboven.

Er is toestemming nodig wanneer informatie gedeeld wordt met:

- Externen over de zorg (stap 2)

Zowel mondeling als schriftelijke toestemming is geldig. Overweeg een melding bij Veilig Thuis, als de ouder geen toestemming geeft voor uitwisseling met derden.

Let op:

Kinderen van 12 tot 16, dus ook kinderen die in groep 8 zitten en deze leeftijd hebben bereikt, moeten ook toestemming geven om informatie te mogen delen.

Zorg ervoor dat je bij vertrouwelijke informatie die je telefonisch doorgeeft, **ZELF BELT**

Privacy wetgeving mag nooit in de weg staan van de veiligheid van het kind! Binnen de wetgeving is handelen altijd mogelijk, maar zorgvuldig handelen staat voorop!

Hoe documenteren we

Stap 1 door de leerkracht. Vanaf stap 2 worden alle gesprekken door de AF (IB) en in sommige gevallen door de locatiedirecteur vastgelegd in dot.com. Dit is een digitaal dossier, wat ten allen tijde door ouders kan worden ingezien en opgevraagd.

Uitzonderingen: Signalen die niet besproken kunnen worden vanwege de veiligheid van het kind/gezin/beroepskracht.

Wat staat er in het dossier:

- Feitelijke waarnemingen, zakelijk weergegeven
- Geen interpretaties (als je dat toch doet, sluit zoveel mogelijk aan bij de feiten: Ik denk dat...want ik zie/hoor/ruik...)
- Diagnoses alleen als ze afkomstig zijn van bevoegde deskundigen
- Afstand en neutraliteit bij het oordelen van de ene ouder over de andere ouder
- Bronnen
- Besluiten

Belangrijke telefoonnummers

Veilig thuis algemeen: 0800- 2000

Veilig thuis Breda: 076-5233466

Kindertelefoon: 0800-0432

Wijkagent: 0900-8844 (Miriam van Meel)

Sociaal wijkteam Oosterhout: 0900 – 1621620

Bijlagen 1 Participatie kinderen

1. Is in dit protocol expliciet benoemd over wie het gaat. Bijv.: patiënt, cliënt, kind, ouder/verzorger.
.....
Het kind is expliciet genoemd in stap 3.
.....
2. Wie geeft informatie aan het kind over wat en waarom en wanneer?
 - Zorgen
 - Besluiten, wat en wanneer
 - Wanneer en de inhoud van terugkoppeling (bv VT)
 - Mogelijkheden voor het kind voor participatie
 - Recht op klacht of verzet.....
3. Hoe en wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht om veilig op te groeien?
 - Over de normale omgang tussen ouder en kind
.....
 - Over het ontschuldigen van kinderen
.....
4. Hoe en wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht hun mening te geven?
.....
5. Wie en hoe vraagt en luistert naar de visie van het kind?
 - Mening over bestaande zorgen
.....
 - Door het kind geopperde oplossingen
.....
 - Mening over voorgestelde beslissingen
.....
6. Wie en wanneer vraagt en weegt de mening van het kind over de besluitvorming?
.....
7. Benoem hier welke route er in uw organisatie wordt genomen bij een disclosure van een kind. Direct contact met VT en samen vervolgstappen bepalen.
8. Wie en hoe biedt er steun, hulp aan kinderen, ook na overdracht of melding?
.....
Wie houdt hierover contact met VT en eventuele (andere) hulpverlening?
.....
9. Verwijzing naar kwalitatieve gesprekstips.
Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode.pdf

Bijlage 2 Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de beroepspraktijk van 'Algemeen'.

Acute onveiligheid AACUTE ONVEILIGHEID	
Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> • Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft • (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe • Poging tot verwurging • Wapengebruik • Geweld tijdens de zwangerschap • (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar • Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking) • Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel • Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt • Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn • Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs • Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling • Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene • Minderjarigen die opgesloten worden in huis en onthouden worden van eten en drinken • Minderjarigen die met een alleenstaande ouder leven, waarbij deze ouder een acute psychose krijgt

Structurele onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (plegerschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> • Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. • Escalerende vormen van stalking in partnerrelaties. • Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan

	<p>veroorzaken.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Minderjarige die geregeld getuige is van huiselijk geweld tussen ouders. • Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben. • Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden.
--	--

Disclosure

Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex)partnerstalking, huwelijksdwang, eengerelateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.